

Sygn. akt III KO 68/21

ZARZĄDZENIE

Dnia 15 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

Dnia 15 grudnia 2021 r. Sędzia SN Kazimierz Klugiewicz, po zapoznaniu się z pismem skazanego A. P., sygnalizującym wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k., w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 lutego 2009 r., sygn. akt II AKa [...],

nie stwierdzam podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego wyżej postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.).

UZASADNIENIE

Skazany A. P. pismem z dnia 19 września 2021 r. złożył wniosek w trybie art. 9 § 2 k.p.k., sygnalizując potrzebę wznowienia z urzędu postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 lutego 2009 r., sygn. akt II AKa [...], z uwagi na wystąpienie jednej z bezwzględnych przyczyn odwoławczych, określonej w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. Wskazał, że z opinii biegłych wynika, że pokrzywdzony T. B. nie umarł od pobicia, ale w wyniku postrzelenia przez X. Y., a ponadto, że w innej sprawie karnej D. N. i K. S. zostali skazani za przestępstwo z art. 159 k.k. w zw. z art. 158 § 2 k.k., popełnione na szkodę T. B..

Inicjatywa skazanego nie może przynieść oczekiwanego przez niego rezultatu. Wskazywane przez niego okoliczności nie wpisują się bowiem w żadną z podstaw wznowieniowych, tym bardziej w tę określoną w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k., dotyczącą obrony obligatoryjnej, której zaistnienia w przedmiotowej sprawie nie dostrzeżono. Z tego względu jedynie na marginesie wolno zauważyć, że to, iż inne

osoby, biorące udział zdarzeniu zostały skazane za pobicie nie podważa w żadnym razie trafności przypisania A. P. sprawstwa w zakresie udziału w tym samym zdarzeniu. Przestępstwo określone w art. 158 k.k. należy bowiem do przestępstw wieloosobowych, a zatem odpowiedzialność karną ponoszą wszyscy sprawcy pobicia lub wszystkie osoby, które brały udział w bójce. Jeśli zaś chodzi o ustalenie przyczyny śmierci T. B., to – jak wynika z ustaleń faktycznych – rzeczywiście przyczyną zgonu była spowodowana postrzałem niewydolność krążeniowo-oddechowa, a nie obrażenia zadawane podczas bicia pokrzywdzonego przez członków grupy A. P. (zob. s. 6 uzasadnienia wyroku Sądu *meriti*). Jednakże chociaż broni palnej użył X. Y., to ustalono, że działał on wspólnie i w porozumieniu z A. P., który – co istotne – polecił mu sięgnięcie po broń i strzelanie do osób z konkurencyjnej grupy przestępczej. Z powyższego powodu Sąd Apelacyjny w [...] uzupełnił kwalifikację prawną czynu przypisanego A. P. o art. 159 k.k. Przypisanie także temu skazanemu skutku śmiertelnego, jako następstwa pobicia było prawidłowe (choćby same ustalenia co do strony podmiotowej – nieumyślności, prowadzące do zakwalifikowania czynu z art. 158 § 3 k.k., a nieprzyjęcia umyślności i przypisania sprawstwa kierowniczego do zabójstwa mogły nasuwać zastrzeżenia, jednakże kwestia ta pozostaje poza zakresem rozważań w trybie badania podstaw do wznowienia postępowania z urzędu).

Na powyższe zarządzenie zażalenie nie przysługuje.